

Program: Pędzlem i myszką – program nauczania plastyki w szkole podstawowej

Autor: Anna Pregler

Temat: Opowieści z wyprawy w nieznane

I. DOSTOSOWANIE ZADAŃ DO MOŻLIWOŚCI DZIECKA:

1. Zadanie: *Uczniowie przygotowują kilka „pudełek faktur”, tzn. pudełek bez najmniejszej ściany, których środek jest wyklejany materiałami o zróżnicowanych fakturach, np. folia bąbelkowa, folia aluminiowa, pomięty papier, puszysta tkanina (futerko, aksamit, frotte), patyki, skorupki jajek itp. Uczniowie owijają pudełka tkaniną, pozostawiając niewielki otwór od strony otwartego boku pudełka, przez który da się włożyć do środka rękę i wyczuć wszystkie rodzaje faktur.*

WSKAZANIA:

- Należy dostosować tempo pracy do możliwości ucznia z dysfunkcją manualną, np. poprzez wydłużenie czasu realizacji zadania. Przy doborze sposobu realizacji treści programowych trzeba uwzględnić ograniczenia wynikające z dysfunkcji ruchowych ucznia, obniżonego tempa pracy i dużej męczliwości.
 - Uczniowi z dysfunkcją wzroku zapewnić miejsce w klasie z właściwym oświetleniem i widocznością podczas pracy z materiałami dydaktycznymi.
2. Zadanie: *Uczniowie opowiadają o swoich wrażeniach z nietypowych odwiedzin w nietypowym miejscu.*

WSKAZANIA:

- Należy dostosować tempo pracy do możliwości ucznia z afazją poprzez: wydłużenie czasu odpowiedzi ustnej, uwzględnienie problemów z wymową i artykulacją w czasie wypowiedzi, umożliwienie uzupełnienia wypowiedzi ustnej zapisem, tworzenie spokojnej atmosfery w trakcie wypowiedzi ustnych.

II. DOSTOSOWANIE SPOSOBU REALIZACJI ZADAŃ:

1. Realizacja zadania: *Uczniowie kolejno wkładają rękę do jednego z pudełek i „zwiedzają” to miejsce, używając tylko dotyku. Następnie opisują na kartce swoje odczucia i wyobrażenia po nietypowej wizycie.*

WSKAZANIA:

- W pracy z uczniem z niepełnosprawnością ruchową dopuszczalne jest przełożenie realizacji wymagań edukacyjnych związanych z umiejętnościami wykonawczymi z formy *potrafi wykonać* na formę *wie, jak wykonać*.

III. DOSTOSOWANIE SPOSOBU MOTYWOWANIA I OCENIANIA:

WSKAZANIA:

- Podczas dyskusji klasowej oraz działań w grupie motywować uczniów ze SPE do aktywności, stosując metody problemowe rozwijające umiejętność krytycznego myślenia, zachęcać do kontaktów i współdziałania w przydzielonym zespole.
- W sposobie oceniania uwzględnić fakt, że ocena pełni funkcję motywującą do pracy i wysiłku związanego ze zdobywaniem nowych wiadomości i umiejętności, zachęca do podejmowania kolejnych wyzwań.
- Przy ocenie ucznia ze SPE ważne jest, aby zapewnić przestrzeń na popełnianie błędów oraz zarezerwować czas w trakcie lekcji na omówienie i skorygowanie błędów, a także uwzględnić wysiłek włożony przez ucznia, a nie wyłącznie efekty pracy.

IV. DOSTOSOWANIE SPOSOBU KOMUNIKACJI:

WSKAZANIA:

- Nauczyciel powinien ocenić, czy polecenia kierowane do całej klasy są właściwie rozumiane przez ucznia z dysfunkcją słuchu, a w przypadku trudności zapewnić mu dodatkowe wyjaśnienia, sformułować inaczej polecenie.
- W praktyce zasadne jest formułowanie jasnych i krótkich poleceń, wypowiedzi i pytań o prostej konstrukcji.
- Zalecane jest udzielanie dodatkowych wyjaśnień oraz naprowadzanie pomocniczymi komunikatami, a także kilkukrotne powtarzanie pytań lub instrukcji.
- Wykorzystywanie alternatywnych sposobów komunikacji z uczniami z zaburzeniami ekspresji językowej.